

må vi afvise det. På den måde bevarer vi den form for redegørelsesdebat, hvor der ikke på nogen måde skal drages en konklusion, og vi gør det, fordi vi godt vil sikre, at nogle ikke finder på i sidste øjeblik, at nu skal der drages en konklusion på en eller anden måde. Grunden til, at vi stemmer imod det ændringsforslag, er altså de mange gode erfaringer, vi har haft herinde med muligheden for at bruge begge dele.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge SF direkte: Hvorfor benytter man hele tiden betegnelserne aktuel debat og levende debat i forbindelse med det, vi nu taler om som onsdagsspørgetiden? Problemet er jo, at det er falsk varebetegnelse. Sådan som det endelige forslag er kommet til at se ud, er der ikke tale om en debat; der er tale om enkeltstående spørgsmål stillet ved siden af hinanden, fordi den enkelte spørger kun har ét skud. Det vil sige, at hvis man ønsker nogen uddybning, må man have en håndgangen mand ved siden af sig, som kan stille det supplerende spørgsmål, og muligheden for at snakke uden om er naturligvis lige stor.

Jeg forstår ikke, hvorfor kodeordet for den underlige ting, der nu har fundet sin endelige form, er blevet aktuel debat, og jeg vil godt høre, om det virkelig er SF's opfattelse, at man kan opnå en konstruktiv, levende meningsudveksling med den form. Jeg forstod på fru Margrete Auken, at hun rent faktisk opfattede det andet ændringsforslag som anvendeligt med hensyn til at skabe en sådan debat, og så ville jeg da opfatte det som naturligt, hvis SF stemte for begge forslagene. De er jo for så vidt ikke i modstrid med hinanden.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det var jo kontante trusler, fru Margrete Auken udstedte fra denne talerstol om at tiltale folk som hr. Hansen eller fru Jacobsen. Man må nok sige, det er parlamentarisk korrekt, at fru Margrete Auken ikke vil indordne sig, hvis et flertal skulle holde fast i »hr.« og »fru«! Jeg har lige appelleret til, at man, når tingene er stemt igennem, retter sig efter dem på fornuftig vis; men hér var der trusler om, at hvis man går imod, hvad, vi selv har foreslået, skal vi nok komme efter dem. Det er virkelig et parlamentarisk grundlag!

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Margrete Auken rystede også mig en smule med truslen om, at jeg nu efter mange år skulle lyde betegnelsen hr. Estrup. En af de første ting, jeg sloges for, da jeg kom i Folketinget, var, at jeg blev behandlet som en person og ikke som et efternavn, og derfor med megen snilde fik udvirket, at jeg alle steder fik fornavnet med.

Jeg er helt enig med fru Margrete Auken i, at dette er en ting, som berører de fleste af os personligt, og derfor tror jeg også, man skal sige, at vi er i gang med at ændre dele af forretningsordenen, og det går nok ikke alt sammen på én gang. Derfor lyder mit råd til fru Margrete Auken: Lad os tage det i et par omgange og se, om det ikke skulle lykkes bedre næste gang. Og så synes jeg måske, at når fru Margrete Auken bestrider formandshvervet, skal hun følge den gode praksis, hun hidtil har brugt med en vis fleksibilitet i sin måde at administrere formandshvervet på. Så tror jeg, det hele går ganske udmærket, og før eller senere vil vi så få den forretningsorden, som vil passe de fleste i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis vi skruer tiden et antal år tilbage, mener jeg at kunne huske, at man sagde »det ærede medlem«. Så blev det afskaffet, så gik man over til at sige »hr.« og »fru«, og hvis det blev ved, at vi afskaffede det, kunne man måske overveje at gå ind for det. Men jeg tror ikke, det bliver ved det, for næste station – det kan vi allerede høre på fru Margrete Auken – bliver måske, at man begynder at dusse hinanden her fra talerstolen og måske kalder hinanden ved fornavn, og hvad ved jeg, og siger hej Margrete og hej Poul, du kan godt forstå, osv.

Hvis det er det, der er meningen med det stillede ændringsforslag, mener jeg, det kan være dybt betænkeligt at gå ind for det, og jeg synes faktisk, SF skulle overveje at trække det forslag, for vi kan godt høre, hvad fru Margrete Auken vil. Hun vil gå endnu videre i løbet af 1 år eller 2 eller 3, så lad os undgå overhovedet at skulle stemme om det forslag, hvis det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Først til fru Jette Gottlieb om den aktuelle debat: Jeg forstår godt bekymringen for, at taletiden